

Vi ser public service som meget nødvendigt, og vi mener, at public service skal indeholde en lang række ting, som vi meget gerne vil være med til at definere.

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen): Som hr. Henrik Svane og adskillige andre ordførere var inde på, er problemet for nuværende ikke, at der er manglende muligheder for at informere og oplyse. Problemet er ikke, at der mangler frekvenser. Problemet er derimod spørgsmålet: Hvordan sikrer vi kvaliteten, alsidigheden og mangfoldigheden, og hvordan skal fremtidens medieforlig se ud, hvis vi fortsat vil sikre, at vi har solide, gode public service-stationer i Danmark?

Det spørgsmål er baggrunden for, at jeg for øjeblikket har nedsat en lille tænketank, der skal prøve at afdække: Hvad er det for nogle udfordringer, vi hele tiden står over for? Hvad er det for nogle udfordringer, vi står over for i forhold til globaliseringen og også i forhold til kommercialiseringen, og hvad er det for nogle nye teknologiske muligheder, vi står over for?

Jeg er glad for den debat, vi har haft i dag her i salen og er slet ikke enig med hr. Kim Behnke i, at det er dumt, eller at jeg skulle have udtrykt, at det var uhensigtsmæssigt at have forespørgslen i dag. Tværtimod har regeringen gjort sig meget umage med at besvare forespørgslen. Det håber jeg også fremgik af min besvarelse. Og vi har også gjort os umage i forhold til det forslag til vedtagelse, der oprindeligt lå.

Jeg er også glad for debatten, fordi den jo tydeligt viser, at der i Folketingssalen er et rimeligt stort engagement, at der er mange, der er opmærksomme på, at vi her står med en af vore vigtigste kulturpolitiske udfordringer. Jeg er især glad for de gode bemærkninger, der er faldet fra CD, SF, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og også fra Kristeligt Folkeparti.

Til gengæld må jeg sige, at jeg er en lille smule skuffet over, at Venstre, som har været bannerfører i hele denne her debat, ikke har holdt en ordførertale, ikke selv er kommet med nogen som helst svar på de afgørende spørgsmål, der er blevet stillet. Jeg synes f.eks. ikke, at det er særlig hensigtsmæssigt, at Venstre ikke selv går på banen og definerer, hvad man forstår ved public service-begrebet, og om det er sådan, at man ikke længere er enig i den definition, vi alle sammen blev enige om i 1996, en definition, som Venstre var med til at vedtage, og som er udtrykt meget klart i de forskellige

lovgivninger, vi har for henholdsvis Danmarks Radio og TV 2.

Der står f.eks., at Danmarks Radio er forpligtet over for hele befolkningen til at udsende radio- og fjernsynsprogrammer omfattende nyhedsformidling, oplysning, underholdning, kunst og kultur. Der skal ved programlægningen lægges afgørende vægt på hensynet til informations- og ytringsfriheden.

Der skal i programudbudet tilstræbes kvalitet, alsidighed og mangfoldighed. Ved informationsformidlingen skal der lægges vægt på saglighed og upartiskhed og så en række andre ting.

Og man vil selvfølgelig sandsynligvis godt kunne gå herop og sige, at det er uforpligtende, og at det ikke er særlig nemt at definere, og at de kan gøre, hvad pokker de vil. Men sagen er jo, at vi løbende med udgangspunkt i de her værdier har en debat om, hvad det er, vi synes at public service-stationerne så skal levere. Den debat har vi i dag, og den har vi haft ved adskillige andre lejligheder. Vi bliver aldrig færdige med at definere det. Men jeg synes ikke, det ville være for meget at forlange, at Venstre selv, når man nu er utilfreds med de formuleringer, der er her, sagde, hvad det er, Venstre vil have. Hvad er det, Venstre ønsker der skal være indholdet i public service-begrebet?

Så er der blevet talt meget om frekvensfråds. Jeg synes, at det værste frekvensfråds, jeg har været med til, er at acceptere, at den fjerde radiokanal skal stå ledig. Når jeg tænker på alle de vrede breve, jeg har modtaget fra menesker, der ikke længere kan høre klassisk musik eller ikke længere kan høre ekstra nyhedsudsendelser i Sønderjylland, så forstår jeg ganske enkelt ikke, at vi i dag har en debat om frekvensfråds, uden at der er nogen, der siger: Jamen lad os dog gøre noget ved det problem. Jeg vil ikke sige, at der ikke var nogen, der ikke ytrede sig, men det er klart, at der også er nogle partier, der er klar over, at de faktisk ikke har de store muligheder for at gøre noget.

Tænk dog, hvis vi kunne blive enige om at undgå frekvensfråds ved i det mindste at lade Danmarks Radio forsætte med deres forsøgsvirksomhed i det næste halvandet år, vel vidende at vi ikke kunne blive enige i den brede kreds om, hvad vi ville. Se, det er frekvensfråds. Det er frekvensfråds, der vil noget.

Så bliver det kritiseret, at fordelingen af frekvenser ikke er objektiv. Jeg må sige det